

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl soudkyní Mgr. Radkou Kryndlerovou ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená ██████████
bytem P ██████████
zastoupená advokátkou JUDr. Lucíí Kýčkovou
se sídlem Dubská 356/2, 415 01 Teplice

proti

žalovanému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátkou Mgr. Veronikou Loužeckou Beerovou
se sídlem Masarykovo nám. 292, 436 01 Litvínov - Horní Litvínov

o: výživné na nerozvedenou manželku

takto:

- I. Žalovaný je povinen platit žalobkyni výživné ve výši 5 000 Kč měsíčně, vždy do 10. dne v měsíci předem, počínaje dnem 20.3.2017.
- II. Dlužné výživné za období od 20.3.2017 do 30.4.2018 ve výši 68 333 Kč je žalovaný povinen žalobkyni zaplatit ve splátkách ve výši 5 700 Kč měsíčně, splatných spolu s běžným výživným, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí, pod ztrátou výhody splátek.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 72 384,90 Kč, a to do tří týdnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice - Okresnímu soudu v Mostě soudní poplatek ve výši 3 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala, aby soud určil žalovanému povinnost žalobkyni výživné ve výši 5 000 Kč měsíčně s účinností od podání žaloby (20. 3. 2017) s odůvodněním, že od poloviny května 2016 nežijí účastníci ve společné domácnosti, kterou žalobkyně i s dětmi opustila pro dlouhotrvající psychický a fyzický nátlak žalovaného vůči žalobkyni a částečně i vůči nezletilým dětem. Od té doby má žalobkyně výrazně méně finančních prostředků oproti objemu, který měli původně společně a který pramenil z pracovních a podnikatelských aktivit žalovaného a to tak, že se žalobkyně dostala do situace, kdy si na úhradu nutných výdajů spojených s jejími potřebami musela půjčit různé peněžní částky od svých známých. Žalovaný měl rovněž problém poskytovat finanční prostředky na výživu nezletilých dětí, kdy svoji vyživovací povinnost začal plnit až po prvním jednání u soudu ve věci výchovy a výživy nezletilých, tedy po 15. 11. 2016.
2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil s odůvodněním, že žalobkyně nemá po odchodu ze společné domácnosti sníženou úroveň víc než žalovaný a namítal, že pokud by se měla vyrovnat životní úroveň účastníků, musela by žalobkyně přispívat žalovanému, neboť úspěšně podniká a vydělává víc než žalovaný. Svoje podnikání - permanentní make-up - provozuje mj. v Německu, kde za dva dny vydělá 50 000 Kč až 60 000 Kč. Žalovaný nikdy žalobkyni finanční prostředky neposkytoval, vždy hospodařili každý se svými finančními prostředky samostatně. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že její hmotná, životní i kulturní úroveň ve smyslu požitků výrazně klesla. Z facebooku žalobkyně je zjevné, že i nadále jezdí na dovolené, mj. byla na Srí Lance. Žalovaný rovněž nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že podstatnou skutečností důvodu ukončení společné domácnosti byl dlouhotrvající psychický a fyzický nátlak žalovaného vůči žalobkyni i vůči nezletilým dětem, když žalobkyně opustila společnou domácnost dobrovolně, svobodně a z vlastních osobních důvodů, které ani žalovanému nesdělila, přičemž na odstěhování žalobkyně se účastníci v zásadě dohodli.
3. Ve věci soud zjistil následující skutkový stav. Účastníci uzavřeli dne 2.9.2006 manželství a jejich manželství dosud trvá. S ohledem na nesoulad v manželství a časté neshody se k návrhu žalovaného žalobkyně s i s nezletilými dětmi od žalovaného v roce 2016 odstěhovala. Tyto skutečnosti tvrdili oba účastníci shodně, důsledně tomu jejich shodná tvrzení vzal soud za zjištěný skutkový stav (§ 120 odst. 4 o.s.ř.) a neprovedl tak důkaz oddacím listem a rozvodovým spisem.
4. Z usnesení Policie České republiky, krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Most, 1. Oddělení obecné kriminality [redacted] ze dne [redacted] soud zjistil, že v rámci vyšetřování trestního oznámení matky ze dne 17. 1. 2017 bylo podáno vysvětlení celkem od šestnácti osob, počínaje osob z širší rodiny, přes ošetřující lékaře rodiny, rodinné známé a třídní učitelky obou nezletilých chlapců. Znalecký posudek z oboru dětské psychiatrie a psychologie ve věci podávali MUDr. Jiří Kutina a prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., DsC. dne 24. 4. 2017, v rámci znaleckého zkoumání nebylo zjištěno, že by [redacted] vykazoval syndrom týraného dítěte, je zvýšeně fixován na matku, nebyla u něj zjištěna duševní porucha nebo psychopatologicky významnější porucha, jde o chlapce vyrůstajícího ve výchovně nejednotném prostředí, od malička má adaptační problémy, při afektech má tendenci k agresí, emočně vypjatých situacích může v jeho případě docházet ke zkreslenému vnímání intenzity ohrožujících podnětů. Usnesením ze dne [redacted] byla věc odložena, z odůvodnění daného rozhodnutí vyplývá, že orgány činné v trestním řízení dospěly k závěru o tom, že se jednalo o spory mezi rodiči týkající se výchovy dětí, pokud otec někdy [redacted] uhodil, bylo to pouze tehdy, kdy byl [redacted] nezvladatelný, otec i po odchodu matky spolu s dětmi ze společné domácnosti s [redacted] běžně komunikuje, matka začala věc řešit až v době, kdy dochází k rozvodovému řízení mezi rodiči, žádnému z psychologů se s týráním nesvěřila, u dětí nebyly nikdy zaznamenány žádná zranění svědčící pro jejich týrání.

5. Z usnesení Okresního soudu v Mostě č.j. [REDAKCE] soud zjistil, že dne [REDAKCE] podala matka návrh na vydání předběžného opatření ve věci domácího násilí a domáhala se, aby byla otci uložena povinnost nevstupovat do jejího bezprostředního okolí a zdržet se setkávání s ní. Návrh odůvodnila tím, že opustila společnou domácnost asi před půl rokem, neboť otec napadal ji i nezletilé děti po psychické i fyzické stránce a děti hrubě fyzicky trestal i za drobnosti. Otec matku elektronickými zprávami psychicky vydírá a dětem tvrdí, že je špatná matka. Matka s dětmi dochází k psychologovi, děti jsou vystrašené a žijí s matkou pod neustávajícím tlakem. Uvedla, že má strach ze stupňující se agresivity otce a podala též trestní oznámení na policii. Totožný návrh podala matka stejného dne jménem nezletilých [REDAKCE]. K návrhu doložila text trestního oznámení ze dne [REDAKCE], kdy jeho text obsahoval matčin popis chování otce k ní a k dětem, ke kterému mělo docházet za trvání společného soužití rodičů. Uvedla, že od ukončení společného soužití se psychický stav obou synů zlepšil, nezletilý [REDAKCE] navštěvuje [REDAKCE], má předepsaná mírná antidepresiva, matka je v [REDAKCE], [REDAKCE] k žádnému odborníkovi nedochází. Návrhu matky bylo usnesením Okresního soudu v Mostě ze dne [REDAKCE] vyhověno, návrhy podané jménem obou nezletilých matkou byly tímto usnesením zamítnuty. Následně bylo vyhovující rozhodnutí k odvolání otce Krajským soudem v Ústí nad Labem jako soudem druhostupňovým změněno usnesením ze dne [REDAKCE] a návrh matky byl zamítnut, neboť matka neosvědčila svá tvrzení v návrhu ze dne [REDAKCE].
6. Z rozsudku Okresního soudu v Mostě č.j. [REDAKCE], který nabyt právní moci dne 16.3.2018 ve věci svěřeni do péče a určení výživného pro dobu před a po rozvodu manželství, soud zjistil, že dne 23.6.2016 podala žalobkyně – matka nezletilého [REDAKCE] na úpravu poměrů nezletilých pro dobu před a po rozvodu manželství rodičů tak, že je svěří do péče matce a otci stanoví výživné. Otec – žalovaný se návrhu matky vyjádřil tak, že žádá, aby byly poměry společných nezletilých synů upraveny tak, že budou svěřeni do střídavé péče rodičů, v průběhu řízení své stanovisko pozměnil, byl srozuměn s případným svěřením synů do péče matky za současného zachování širokého styku s dětmi a navrhoval stanovení celkového výživného v částce 5 000 Kč na obě děti. V opatrovnickém řízení se účastníci shodli na tom a učinili nesporným, že otec hradil na výživu obou nezletilých za období od listopadu 2016 do února 2017 částku 2 500 Kč, v červenci až srpnu 2017 hradil otec 3 000 Kč měsíčně, od září 2017 do ledna 2018 výživné 2018 výživné v částce 5 000 Kč měsíčně. O výživném pro dobu před a po rozvodu manželství rodičů soud rozhodl s přihlédnutím k doporučením ministerstva spravedlnosti (tzv. tabulkové výživné), přičemž zohlednil skutečnost, že oba rodiče hradí nezletilým úrazové pojistky, otec jim nadto celou dobu vytváří úspory, což jeho příjem bez problémů umožňuje. Oba nezletilí jsou zdraví, jejich potřeby odpovídají věku, náklady související s běžným provozem jejich školních a volnočasových aktivit a potřeb hradí matka, která zároveň čerpá daňové zvýhodnění a přídatky na děti, oba rodiče jezdí s chlapci pravidelně na zahraniční dovolené. Jako odpovídající výživné ve vztahu k nezletilému [REDAKCE] jako k žákovi fakticky druhého stupně základní školy soud vyhodnotil částku 4.500 Kč měsíčně, ve vztahu k nezletilému [REDAKCE] pak částku 4.200 Kč měsíčně, přičemž považuje za samozřejmost, že otec bude pokračovat v hrazení spoření a úrazového pojištění obou chlapců a matka nadále ponese pravidelné náklady spojené s jejich školní docházkou a volnočasovými aktivitami.
7. Nedoplatek na výživném byl stanoven s přihlédnutím ke skutečnosti, že výživné bylo vyměřováno za období od června 2016, kdy došlo k ukončení společného soužití rodičů a k částkám, které otec k rukám matky na výživu nezletilých za období od června 2016 do ledna 2018 uhradil. Ze strany otce bylo na výživu nezletilého [REDAKCE] za toto období uhrazeno celkem 37.250 Kč (listopad 2016 až únor 2017 výživné po 4.000 Kč měsíčně, březen až květen po 1.500 Kč měsíčně, za červen 2017 částka 1.250 Kč, červenec až srpen po 1.500 Kč měsíčně, září 2017 až leden 2018 po 2.500 Kč měsíčně), na nezletilého [REDAKCE] pak totožná částka ve výši 34.250 Kč.

Výživné stanovené otci na nezletilého [REDAKCE] pak za období června 2016 až ledna 2018 odpovídá celkové částce 90.000 Kč (20* 4.500), po započtení dosud uhrazeného výživného činí nedoplatek 52.750 Kč. Výživné stanovené otci na nezletilého [REDAKCE] pak za období června 2016 až ledna 2018 odpovídá celkové částce 84.000 Kč (20* 4.200), po započtení dosud uhrazeného výživného činí nedoplatek 46.750 Kč. S ohledem na výši nedoplatku na výživném a příjmové poměry otce uložil soud otci nedoplatek na výživném uhradit ve splátkách po 3.000 Kč, jejichž výši stanovil s přihlédnutím ke skutečnosti, že je v zájmu nezletilých, aby došlo k uhrazení této částky v co nejkratším termínu a zároveň nebyla likvidačním způsobem dotčena životní úroveň otce, kterou nezletilí sdílí. Soud též přihlédl ke skutečnosti, že otec značnou část doby na výživu nezletilých matce nepřispíval, popř. se na jejich výživě podílel s ohledem na své poměry spíše symbolicky.

8. Jak vyplývá z emailové komunikace účastníků na čl. 13-15, každý z účastníků se po odstěhování žalobkyně snažil komunikovat a nastavit pravidla fungování, ale nedospěli ani k elementární dohodě.
9. Na základě shora uvedeného dospěl soud k dílčímu skutkovému závěru, že poměry v rodinné domácnosti účastníků nebyly uspokojivé, zejména pro rozdílnost výchovných přístupů k dětem, jako neuspokojivé je vnímali oba účastníci, přičemž k řešení se odhodlala žalobkyně, která se rozhodla v roce 2016 odstěhovat. V následujícím období jsou účastníci již jen v konfliktu, nebyli schopni kooperovat ani v zájmu nezletilých dětí. Jak vyplývá z odůvodnění rozsudku ve věci úpravy poměrů nezletilých dětí: „otec značnou část doby na výživu nezletilých matce nepřispíval, popř. se na jejich výživě podílel s ohledem na své poměry spíše symbolicky.“
10. Z Potvrzení zaměstnavatele žalovaného ze dne 29.3.2018 soud zjistil, že průměrný měsíční příjem žalovaného za období od června 2017 do února 2018 představuje částku 38 448 Kč.
11. Z mzdového listu zaměstnavatele žalovaného ze dne 4.7.2017 soud zjistil, že průměrný měsíční příjem žalovaného za období od ledna 2016 do května 2017 představuje částku 31 508 Kč.
12. Ze zprávy finančního úřadu soud zjistil, že základ daně žalovaného za rok 2015 činil u příjmů ze samostatné činnosti částku 106 350 Kč a za rok 2016 částku 85 298 Kč.
13. Z daňového přiznání žalobkyně za rok 2015 soud zjistil, že uplatnila daňový základ v částce 61 418 Kč, přičemž vykázala příjmy v částce 594 117 Kč.
14. Z daňového přiznání žalobkyně za rok 2016 soud zjistil, že uplatnila daňový základ v částce 74 159 Kč, přičemž vykázala příjmy v částce 619 417 Kč.
15. Žalovaný namítal, že z listin lze pouze zjistit oficiální příjmy a přiznání k dani z příjmů tak neodráží skutečnost, když žalovaný tvrdí, že žalobkyně měla příjmy o cca 100 000 Kč ročně vyšší. Z daňového přiznání žalobkyně mj. vyplývá, že rozdíl mezi příjmy a výdaji činí částku 74 159 Kč, tedy cca 5 000 Kč měsíčně. Není tak zřejmé, jak by si žalobkyně mohla z podnikání ponechávat měsíčně částku 10 -15 000 Kč jak tvrdí a z tohoto žalovaný dovozuje, že příjmy v daňovém přiznání žalobkyně neodráží skutečnost. Na to žalobkyně navrhla k důkazu listiny z jejího účetnictví, konkrétně faktury, daňové doklady za nákup zboží, výdajové doklady, faktury za náklady spojené s podnikáním. Důkaz účetnictvím žalobkyně však soud neprovedl, protože žalovaný nezpochybňoval její účetnictví, ale tvrdil, že ne všechny příjmy, které žalobkyně měla, zahrnovala do daňového přiznání, ale měla k dispozici mimo částku, která vyplývá z dílčího základu daně, ještě částku 8 000 Kč až 10 000 Kč měsíčně. K prokázání této skutečnosti navrhl žalovaný čestné prohlášení své sestry J. [REDAKCE] svůj výslech, kopii diáře a kalendáře žalobkyně, když v daňovém přiznání za období roku 2015 je uveden příjem žalobkyně částkou 594 117 Kč, avšak z diáře vyplývá, že za toto období byl její příjem 747 700 Kč. Důkaz kopií diáře a kalendáře soud provedl, avšak hodnota tohoto důkazu je nulová, neboť jsou zde uvedena pouze čísla bez jakéhokoli smysluplného textu umožňujícího přijmout jakýkoliv závěr. Nadto tvrdí-li, žalovaný že příjem žalobkyně z podnikání byl cca o 8 000 až

10 000 Kč měsíčně vyšší než jak vyplývá z daňového přiznání, koresponduje to s vyjádřením žalobkyně, která uvádí, že si z podnikání ponechává 10 až 15 000 Kč měsíčně, (5 000 Kč + 8 000 Kč = 13 000 Kč a 5 000 Kč + 10 000 Kč = 15 000 Kč). Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že účastníci tvrdí shodně, že max. měsíční příjmy žalobkyně z podnikání představují měsíčně částku 15 000 Kč, důsledně tomu bylo nadbytečné ohledně této skutečnosti provádět dokazování a soud tak neprovedl důkaz čestnými prohlášeními a výslechem svědkyň [REDACTED]

16. Až u druhého jednání (po koncentraci řízení), v rámci svého výsledku žalovaný uvedl že domácnost účastníků měsíčně hospodařila s částkou 80 až 100 000 Kč, přičemž převážná část této částky byla z podnikání žalobkyně, když příjem žalovaného byl cca 30 000 Kč. Takové tvrzení však nemá oporu ve zjištěném skutkovém stavu. Jak bylo uvedeno shora, tvrdil žalovaný u prvního jednání soudu, že příjem žalobkyně z podnikání byl cca o 8 000 až 10 000 Kč vyšší než jak vyplývá z daňového přiznání, tedy až 15 000 Kč, což odpovídá tvrzení žalobkyně. U druhého jednání tvrdil žalovaný, že tato částka mohla být 50 000 Kč až 70 000 Kč a uzavřel, že jestliže je rozpor mezi oficiálními příjmy žalobkyně a mezi příjmy jí tvrzenými neunesla důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že disponuje nižšími příjmy než žalovaný. Soud takový názor nesdílí, z tvrzení účastníků shora uvedených vyplývá, že se shodují na tom, že příjem žalobkyně představuje max. 15 000 Kč měsíčně, důsledně tomu soud vzal tato shodná tvrzení za svůj závěr o skutkovém stavu (§ 120 odst. 4 o.s.ř.). Soud ještě provedl důkaz výpisem z účtu, který předložil žalovaný, avšak jediný závěr, který z takového důkazu vyplývá je pohyb finančních prostředků na tomto účtu, ale není zřejmé, k jakému účelu účet slouží, odkud a kam finanční prostředky přicházejí a odcházejí. Shodnou vypovídací hodnotu by měl výpis z účtu žalobkyně, důsledně tomu důkaz soud neprovedl. Žalovaný poukazoval na skutečnost, že nejen příjmová ale ani kulturní úroveň žalobkyně se po odchodu z rodinné domácnosti nezměnila, když i nadále žalobkyně chodí do divadla a jezdí na dovolené. Soud má však za to, s ohledem na níže uvedené právní posouzení, že zásadní otázkou je, s jakými příjmy, případně společným majetkem, disponuje každý z manželů po ukončení společného soužití a zda jsou tyto příjmy v zásadě vyrovnané či nikoliv. Důsledně tomu soud nezjišťoval detaily o dovolených žalobkyně, neprovedl důkaz narozeninovým přáním, výslechem [REDACTED] k tomu, aby zjišťoval, zda pobyt na Srí Lance byl jejím dárkem ke 40. narozeninám žalobkyně. Rovněž se soud nezabýval tvrzeními žalobkyně, že se po odstěhování zadlužila a neprovedl tak důkaz výslechem svědkyně [REDACTED].
17. Výdajové poměry žalovaného soud zjistil výslechem žalovaného.
18. Ohledně příjmů a výdajů účastníků tak soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu. Oba účastníci mají standardní výdaje se zajištěním svých oddělených domácností, oba mají vyživovací povinnost k nezl. synům, přičemž žalobkyně má k dispozici příjem z podnikání okolo 15 000 Kč měsíčně a žalovaný disponuje měsíčním příjmem přesahujícím 40 000 Kč ze zaměstnání a z podnikání.
19. Po právní stránce soud věc posoudil následujícím způsobem. Podle § 697 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen o. z.) mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinnosti dítěte i rodičů.
20. Podle § 697 odst. 2 o. z. pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném.
21. Podle § 913 odst. 1 o. z., pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

22. Podle § 913 odst. 2 o. z., při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlédne se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
23. Podle § 921 o. z. výživné se plní v pravidelných dávkách a je splatné vždy na měsíc dopředu, ledaže soud rozhodl jinak nebo se osoba výživou povinná dohodla s osobou oprávněnou jinak., Podle § 922 odst. 1 o.z. výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení u výživného pro děti i za dobu nejdéle tři let zpět od tohoto dne.
24. Po zvážení všech shora uvedených okolností soud dospěl k závěru, že nárok žalobkyně je důvodný, neboť i po zaplacení příspěvku na výživu žalobkyně v částce 5 000 Kč a výživného na nezletilé děti v částce 8 700 Kč ze svého příjmu přesahujícího 40 000 Kč, bude žalovaný disponovat částkou 26 300 Kč k zajištění svých odůvodněných potřeb oproti žalobkyni, které k částce 15 000 Kč jejích příjmů, přibude částka 5 000 Kč a bude tak disponovat částkou 20 000 Kč.
25. Nedoplatek za období od podání žaloby do vyhlášení rozsudku pak žalovanému uložil zaplatit v souladu s ust. § 160 o.s.ř. ve splátkách, jejichž výši a splatnost stanovil, neboť jiná forma splacení by žalovaného zatížila způsobem ohrožujícím platby běžného výživného.
26. Povinnost žalovaného zaplatit České republice Okresnímu soud v Mostě soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč stanovený dle položky 7 sazebníku soudních poplatků za využití ustanovení § 6 odst. 3 zákona o soudních poplatcích byla uložena dle ustanovení § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, podle kterého je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný. Žalobkyně je od soudních poplatků v tomto řízení osvobozena dle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (výrok IV.).
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 72 384,90 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 8 odst. 2 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 300 000 Kč sestávající z částky 9 500 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t., z částky 9 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t., z částky 9 500 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 26. 9. 2017, z částky 9 500 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 26. 9. 2017, z částky 9 500 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 24. 4. 2018 a z částky 9 500 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 24. 4. 2018 včetně šesti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 a. t., cestovní náhrada v celkové výši 1 022,23 Kč, a to v souvislosti s cestou realizovanou dne 26. 9. 2017 náhrada 528,59 Kč za 52 ujetých km v částce 328,59 Kč (29,50 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 440/2016 Sb. při průměrné spotřebě 8,2 l/100 km a 3,90 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 440/2016 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 2 x 30 minut v částce 200 Kč podle § 14 a. t. a v souvislosti s cestou realizovanou dne 24. 4. 2018 náhrada 493,64 Kč za 52 ujetých km v částce 293,64 Kč (30,50 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. při průměrné spotřebě 5,4 l/100 km a 4 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 463/2017 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 2 x 30 minut v částce 200 Kč podle § 14 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 59 822,23 Kč ve výši 12 562,67 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Soudní poplatek je třeba zaplatit podepsanému soudu prostřednictvím kolků nebo na účet č. 3703-227491/0710, variabilní symbol 1511007417.

Most 26. dubna 2018

Mgr. Radka Kryndlerová v.r.
soudkyně